

Historia om rasen

Landseer hör idag till de mycket sällsynta och dessvärre okända hundraserna, men så har det inte alltid varit. För ungefär 200 år sedan kom de första exemplaren av dessa mäktiga, svartvita hundar till Europa från New Foundland. Fiskare från England och Frankrike som under sommaren uppsökte de rika fiskevattnen vid New Foundland, stötte på dessa hundar på öarna. På grund av hundarnas tilltalande yttre tog de ibland, och efterhand allt oftare, med några hem.

Hundarna såldes som New Foundlands hundar. De blev mycket populära hos folket, särskilt i fiskehamnarna Pool och Bristol där skeppen kom i hamn från New Foundland, eftersom de var så enastående trevliga hundar. Deras goda rykte bredde ut sig så mycket att fiskarna inte hann med att skaffa tillräckligt många nya hundar för att möta den ökade efterfrågan. Naturligtvis blev följderna att alltför många hundar blev hittagna, och de stora svartvita hundarna dog ut i sitt hemland i början av förra seklet.

I England blomstrade rasen däremot upp på grund av ett raffinerat uppfödararbete som höll på till mitten av 1800-talet. Den nya rasen överträffade alla hundraser som dittills var kända i Europa i fråga om storlek, framtoning och älskvardhet. Det var också de här svartvita första "New Foundländare" som gjorde denna ras så berömd. Drottning Victoria blev speciellt förtjust i de svartvita hundarna, och snart fanns de på så gott som alla större lantställen i England. Kända personligheter på denna tid lät sig porträtteras tillsammans med sina "New Foundlandshundar". Många beställde och lät avbilda sina hundar hos de mest kända djurmålarna på den tiden. De bilderna av rasen visar oss idag vilken hög uppfödarnivå rasen befann sig på i början av förra århundradet, och man frågar sig ovillkorligen hur denna förädling av rasen kunde nås på så relativt kort tid. Dessvärre kan man inte hitta något svar eftersom man inte hade stamtavlor på den tiden.

Ganska snabbt spred sig ryktet om "New Foundlandshunden" också över Englands gränser. Stor del i detta hade Englands kanske mest berömda djurmålare, **Sir Edwin Landseer**. Han målade ett flertal tavlor med dessa hundar som motiv. Den mest kända av hans målningar heter "**A distinguished member of the Human Society**" (1873) och föreställer "**Paul Pry**". Kvaliteten på tavlan tillsammans med den gripande historien bakom den (se nedan) utlöste en Landseerboom! Det var nämligen av målaren som rasen fick sitt namn: Landseer. Under detta namn känner vi dessa svartvita, slanka, högbenta hundar än i dag.

Paul Pry´s livshistoria

Paul Pry var hunden som Sir Edwin Landseer framställde på sitt berömda måleri. Den var då i verkligheten ovanlig. Paul Pry bidrog dock starkt till rasens ökade popularitet. Först räddade han sin husse vid ett skeppsbrott i sista ögonblicket. Vid ett annat skeppsbrott kunde han dock inte ta sin husse levande i land utan han var död när hunden räddat honom. Hunden själv var i alla fall välbehållen. Från och med nu levde han utan sin husse, ensam vid Themsen, där han från strandkanten såg vad som hände i vattnet. Så fort något föll i vattnet, som han ansåg inte skulle ramla i, hämtade han upp det igen. Denna räddningsiver var medfödd hos New Foundlands hunden.

"A distinguished member of the Human Society"
Sir Edwin Landseer, 1873

På New Foundlandsöarna hjälpte hundarna nämligen till vid fisket och visade sin kunnighet i att simma och dyka.

Deras förflyttning till Europa hade ingen inverkan på deras kärlek till vatten. Det är fortfarande ett av rasens starkaste karaktärsdrag. Hunden Paul Pry gjorde det som var naturligt för honom. Han gjorde det utan kommando, helt av fri vilja. Han hämtade upp det som fallit i vattnet, också människor. Under sin livstid räddade han livet på inte mindre än 23 människor som fallit i floden.

Som tack för hans insats utnämnde livräddarsällskapet honom till hedersmedlem och gav honom mat. Han blev mycket gammal i sin tjänst, och efter hans död satte man upp en minnessten. Ett sådant här liv i räddningstjänsten trodde man kanske inte att en rashund kunde utstå, men Paul Pry var ingen infödd "New Foundländare". Han var uppfödd i England. Men detta praktfulla väsen som gjorde de första importerade hundarna så populära och älskade, förblev också fast i förädlad form. Beskyddaren, vattenälskaren och dugligheten till att handla i avgörande ögonblick, dessa tillsammans var kännetecknet för det som vi än idag känner och älskar Landseern för.

Växlande mode

I stort sett hela Europa levde Landseerhundar nu som representativa vakt- och familjehundar på stora gods och herresäten. Men modet växlade och andra raser blev populära. S:t Bernharshundarna kom från Schweiz till England och fascinerade med sin röd-vita färg. Då lät man uppfödningen av Landseern helt upphöra, och de försinade små kvarlevorna blandade man upp med den svarta Newfoundlandshunden som kommit till under den här tiden.

Utvecklandet av Landseer raserna gick långsamt ute i Europa. Första världskriget fick det hela att stanna upp. Men i början av 30-talet lyckades en engagerad uppfödare att vända denna utveckling. Han samlade ihop de små resterna av rasen och satsade på en mycket målmedveten uppfödning och 1933 kunde de första Landseervalparna från kennel von Scharfenberg skrivas in i uppfödarboken. Uppfödaren var **Otto Walterspiel**, München, och utan honom skulle det inte längre ha funnits någon Landseer. Från och med nu gick det dock bra igen för Landseeruppfödningen och 1961 blev rasen officiellt erkänd av FCI (Federation Cynologique Internationale) och fick sin egen rasbeskrivning.